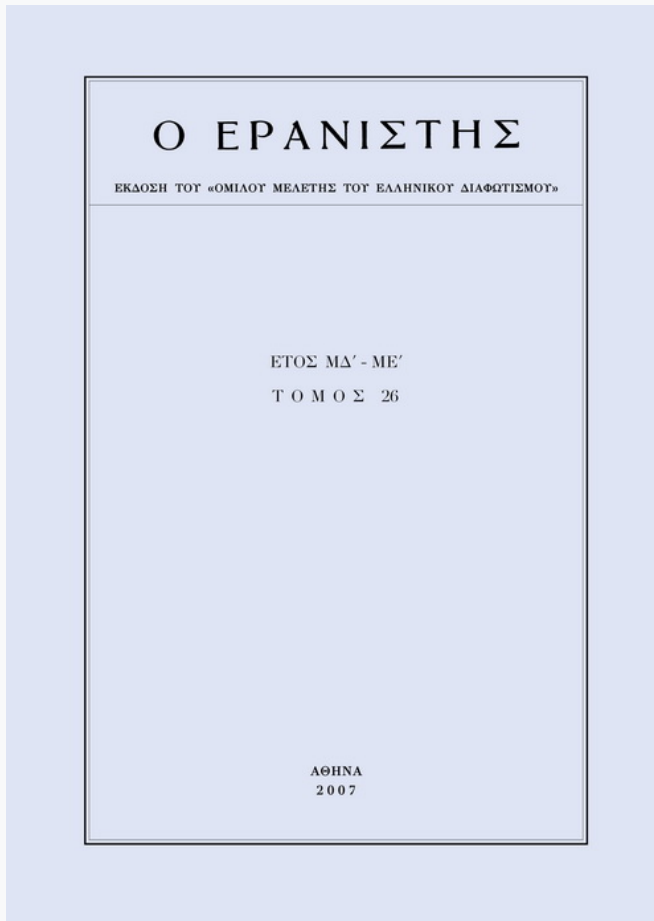

Ο Εραμιστής

Τόμ. 26 (2008)

Μία, ακόμα, ανέκδοτη επιστολή του Κοραή γραμμένη τον Αύγουστο του 1820

Δημήτρης Γ. Αποστολόπουλος

doi: [10.12681/er.73](https://doi.org/10.12681/er.73)

Βιβλιογραφική αναφορά:

Αποστολόπουλος Δ. Γ. (2008). Μία, ακόμα, ανέκδοτη επιστολή του Κοραή γραμμένη τον Αύγουστο του 1820. *Ο Εραμιστής*, 26, 235–240. <https://doi.org/10.12681/er.73>

ΜΙΑ, ΑΚΟΜΑ, ΑΝΕΚΔΟΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΚΟΡΑΗ ΓΡΑΜΜΕΝΗ ΤΟΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟ ΤΟΥ 1820

I

ΣΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΟΥ ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΟΥ ΡΩΣΟΥ βυζαντινολόγου Νικολάι Λιχατσέφ (1862-1936), που φυλάσσεται στην Πετρούπολη, εκτός από τα βυζαντινά και τα πρωτότυπα έλληνικά έγγραφα που ανατρέχουν στη λεγόμενη μεταβυζαντινή εποχή —έγγραφα που στις αρχές του 20ού αιώνα δημοσίευσε ο Παπαδόπουλος-Κεραμεύς—¹ σώζονται και πρωτότυπες, άθρησάριστες, επιστολές ‘Ελλήνων τῆς νεότερης εποχῆς.’² Ανάμεσά τους μία αὐτόγραφη επιστολή του Κοραῆ, που είναι γραμμένη τὴν 1η Αὐγούστου τοῦ 1820 στὸ Παρίσι καὶ ἀπευθύνεται σὲ ἄδηλο ἀποδέκτη.

Ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ, τὴν ὁποία μελέτησα γιὰ πρώτη φορὰ τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 2003 στὴν Πετρούπολη καὶ γιὰ τὴν ὁποία ἔγραψα ἓνα σύντομο σημείωμα σὲ ἀθηναϊκὴ ἑφημερίδα,³ τὴν δημοσιεύω σήμερα στὸν «φυσικό» τῆς χῶρο, στὸ ἐπιστημονικὸ περιοδικὸ τοῦ Ὀμίλου Μελέτης τοῦ Ἑλληνικοῦ Διαφωτισμοῦ.

II

Μονόφυλλο, διαστάσεων 24,5X18,5· τὸ verso τοῦ φ. 1 λευκὸ. Πρωτότυπο.

Συλλογὴ Νικολάι Λιχατσέφ, Ἁγία Πετρούπολη

Σοφὲ καὶ σεβάσμιε πάτερ,

|² Τὴν εἰς τὴν Πανιερότητά σου σύστασιν τοῦ κυρίου Cousin, προφέσσορος τῆς |³ φιλοσοφίας, ἐλπίζω ὅτι μέλλει ν’ ἀρέσῃ καὶ τοὺς δύο. Γνωρί-

1. Ἀθ. Παπαδόπουλος-Κεραμεύς, *Διάφορα ἑλληνικὰ γράμματα ἐκ τοῦ ἐν Πετροπόλει Μουσείου τῆς Α. Ε. τοῦ Κυρίου Nikolas Likhatcheff*, Πετρούπολη, Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Β. Κιρσβάουμ, 1907.

2. Βλ. τὸ δημοσίευμα τοῦ Igor Medvedev, «Gretcheskij karton v arkhive N. P. Likhatcheva: predvaritelnyj obzor materialov», *Istoriticheskoe istotchnikovedenie i problemy vspomogatelnykh istoriticheskikh distsiplin*, Ἁγία Πετρούπολη 2002, σ. 44-46.

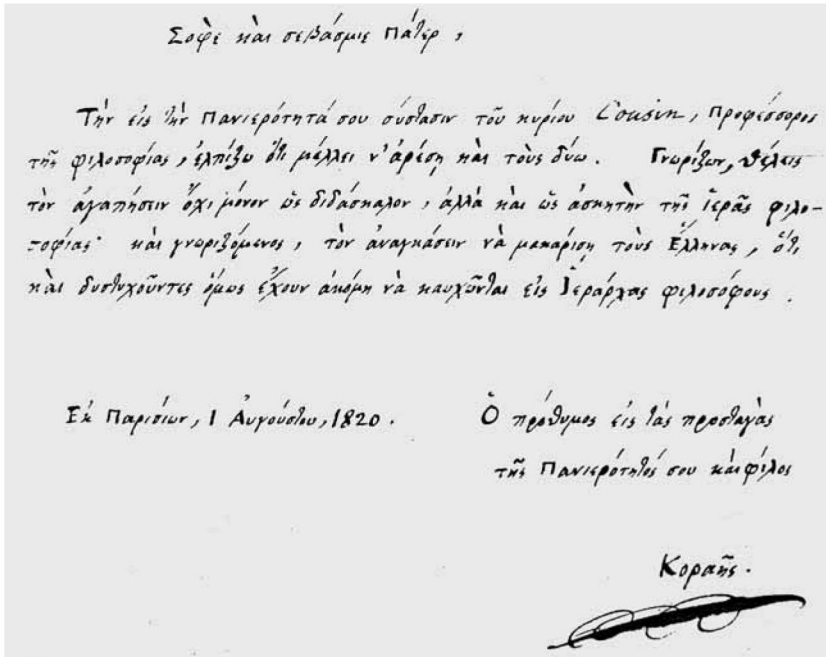
3. «Τὸ Βῆμα», Κυριακὴ 18 Ἰανουαρίου 2004.

ζων, θέλεις |⁴ τὸν ἀγαπήσειν ὄχι μόνον ὡς διδάσκαλον, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀσκητὴν τῆς ἱερᾶς φιλο|⁵σοφίας· καὶ γνωριζόμενος, τὸν ἀναγκάσειν νὰ μακαρίσῃ τοὺς Ἕλληνας, ὅτι |⁶ καὶ δυστηχοῦντες ὅμως ἔχουσι ἀκόμη νὰ καυχῶνται εἰς Ἱεράρχας φιλοσόφους.

|⁷ Ἐκ Παρισίων, 1 Αὐγούστου, 1820. Ὁ πρόθυμος εἰς τὰς προσταγὰς
|⁸ τῆς Πανιερότητός σου καὶ φίλος

Κοραῆς.

Τὸ πρόσωπο τὸ ὁποῖο ρητὰ ἀναφέρεται στὸ κείμενο τῆς ἐπιστολῆς εἶναι βέβαια ὁ Γάλλος ἱστορικός τῆς φιλοσοφίας Victor Cousin (1792-1867). Τὸ μὴ ρητὰ κατονομαζόμενο πρόσωπο στὸ ὁποῖο ἀπευθύνει ὁ Κοραῆς τὴν ἐπιστολή του πρέπει νὰ εἶναι ὁ Ἰγνάτιος Οὐγγροβλαχίας καί, ἂν τὰ στοιχεῖα ποὺ θὰ παραθέσουμε πείσουν γιὰ τὴν ταυτότητα τοῦ ἀποδέκτη, ὁ τόπος προορισμοῦ τῆς ἐπιστολῆς ἦταν ἡ Πίζα.

Ἡ ταυτότητα τοῦ ἀποδέκτη τῆς ἐπιστολῆς, ποὺ δὲν ἀναφέρεται ρητὰ στὴν προσφώνηση καὶ δὲν ἀναγράφεται στὸ πίσω μέρος τῆς ἐπι-

στολή, προκύπτει από τὸ συνδυασμὸ (α) τοῦ γεγονότος πῶς εἶναι ἱερωμένος, (β) τοῦ λόγου γιὰ τὸν ὁποῖο γράφτηκε ἡ ἐπιστολή καὶ (γ) τῶν στοιχείων ποὺ δίνουν τρεῖς ἄλλες παρόμοιου περιεχομένου κοραϊκὲς ἐπιστολὲς μὲ ταυτόσημη χρονολογία· συγκεκριμένα.

Ἀπὸ τὸ κοίρυς τῆς σωζόμενης ἀλληλογραφίας τοῦ Κοραῆ γνωρίζουμε τρεῖς ἐπιστολὲς τοῦ γραμμένες καὶ οἱ τρεῖς τὴν ἴδια ἡμέρα: «Ἐκ Παρισίων, 1 Αὐγούστου, 1820», ἐπιστολὲς μὲ τίς ὁποῖες ὁ Κοραῆς ἔθετε στὴ διάθεση τοῦ Cousin τὸ «δίκτυο» τῶν φίλων καὶ γνωστῶν του σὲ ἰταλικὲς πόλεις προκειμένου νὰ τὸν βοηθήσουν στὶς ἐκεῖ ἔρευνές του. «Ἔχει χρεῖαν νὰ περιέλθῃ τὰς ἐπισημοτέρας πόλεις τῆς Ἰταλίας, ὅσαι ἔχουν δημοσίας βιβλιοθήκας», γράφει στὴν ἐπιστολή του πρὸς τὸν Εὐστάθιο Μουσπινιώτη⁴ «μελετᾷ νὰ περιέλθῃ τὰς ἐπισημοτέρας πόλεις τῆς Ἰταλίας, ὅσαι ἔχουν δημοσίας βιβλιοθήκας», ἀναφέρει στὴν ἐπιστολή του πρὸς τὸν Θωμὰ Σπανιωλάκη.⁵ Πανομοίωτη εἶναι καὶ ἡ δήλωσή του στὴν τρίτη ἐπιστολή πρὸς τὸν Μιχαὴλ Ροδοκανάκη: «ἔχει σκοπὸν νὰ περιέλθῃ τὰς ἐπισημοτέρας πόλεις τῆς Ἰταλίας, ὅπου εὐρίσκονται δημόσιαι βιβλιοθήκαι».⁶ Στὸ πλαίσιο αὐτοῦ τοῦ ἐρευνητικοῦ ταξιδιοῦ τοῦ Cousin σὲ πόλεις τῆς Ἰταλίας, ὁ Κοραῆς κρίνει σκόπιμο νὰ τὸν ἐφοδιάσει μὲ μία ἀκόμα συστατικὴ ἐπιστολή, αὐτὴ ποὺ ἐδῶ δημοσιεύσαμε, τὴν ὁποία ἔγραψε τὴν ἴδια ἡμέρα μὲ τίς ἄλλες.

Στὸ κείμενό της δὲν ἀναφέρεται ὁ σκοπὸς τοῦ ταξιδιοῦ τοῦ Cousin, ὅπως στὶς ἄλλες τρεῖς, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀποδέκτης τῆς συστατικῆς ἐπιστολῆς δὲν εἶναι τόσο οἰκεῖος μὲ τὸν Κοραῆ, ὅπως οἱ ἄλλοι τρεῖς: κατὰ συνέπεια προτιμᾷ νὰ εἰσαγάγει τὸν ἐπισκέπτη, ἀφήνοντας σὲ ἐκεῖνον νὰ ὑποβάλει κατὰ τὴ συνάντησή τους τὰ αἰτήματά του.

Ἐπειτα, τὴν ιδιότητα τοῦ ἱερωμένου, καὶ εἰδικότερα τοῦ ἀρχιερέα, τὴν ὁποία εἶχε ὁ ἀποδέκτης τῆς ἐπιστολῆς, τὴν ἀναδεικνύουν ὄχι μόνον ἡ προσφώνηση καὶ ἡ ἀποφώνηση ἀλλὰ καὶ ἐσωτερικὰ στοιχεῖα: «πανιερώτατος» ἀποκαλεῖται καὶ ὡς «ιεράρχης» προσδιορίζεται. Ἐνῶ ἡ φράση μὲ τὴν ὁποία κλείνει τὸ κείμενο τῆς ἐπιστολῆς, στὴν ὁποία ὁ ἱεράρχης αὐτὸς χαρακτηρίζεται «φιλόσοφος», μᾶς ὀδηγεῖ σὲ κάποιον λόγιό κληρικό.

Ἄν τώρα συνδυάσουμε τὴν ἐπιστολή αὐτὴ μὲ τὸ σχεδιαζόμενο ἐρευνητικὸ ταξίδι τοῦ Cousin σὲ ἰταλικὲς πόλεις, τότε ὁ Ἰγνάτιος Οὐγγρο-

4. Ἀδαμάντιος Κοραῆς, Ἀλληλογραφία, ἔκδ. ΟΜΕΔ, τ. 4, Ἀθήνα 1982, σ. 248 στ. 22-23. Γιὰ τὴν πρώτη δημοσίευση αὐτῆς καὶ τῶν ἐπόμενων δύο ἐπιστολικῶν κειμένων τοῦ Κοραῆ βλ. ὅσα ἀναφέρονται στὶς σημειώσεις 8 καὶ 10.

5. Ὁ.π., σ. 248 στ. 7-8.

6. Ὁ.π., σ. 247 στ. 22-23.

βλαχίας, ό όποϊος από τό 1818 διέμενε στην Πίζα,⁷ εϊναι ό πιθανότερος αποδέκτης τής επιστολής.

III

Άς δοϋμε τώρα πώς τά επιστημονικά σχέδια του Γάλλου ιστορικού τής φιλοσοφίας συνδυάζονται με τά επιστολικά κείμενα που αναφέραμε.

Ό Cousin μετά τό 1818 ενδιαφέρθηκε, όπως αφηγείται ό ίδιος, για τούς Άλεξανδρινούς μαθητές του Πλάτωνα. Τό ενδιαφέρον του τό επικέντρωσε στον νεοπλατωνιστή Πρόκλο και αναζήτησε ανέκδοτα έργα του στα χειρόγραφα τής, Βασιλικής τότε, Βιβλιοθήκης στο Παρίσι. Χειρόγραφα όμως με έργα του Πρόκλου δεν σώζονταν μόνο στο Παρίσι· για τό λόγο αυτό θέλησε να επισκεφτεί και βιβλιοθήκες ιταλικών πόλεων αναζητώντας εύρηματα. Κοινοποιώντας προφανώς τά σχέδιά του στον Έλληνα φίλο του, ό Κοραής θέλησε με τις επιστολές που έγραψε την 1η Αύγουστου του 1820 σε Έλληνες που ζούσαν στο Λιβόρνο και την Πίζα να διευκολύνει τις έρευνές του.

Πότε όμως και ως ποιού σημείο ό Γάλλος ιστορικός τής φιλοσοφίας πραγματοποίησε τις έρευνητικές αποστολές που είχε σχεδιάσει;

Στη Βιβλιοθήκη Querini Stampalia στη Βενετία σώζεται μία επιστολή του Άνδρέα Μουστοξύδη με ήμερομηνία 23 Σεπτεμβρίου 1820 προς τον Pietro Bettio, Vice Bibliotecario della R. Libreria di S. Marco, με την όποια του αναγγέλλει πως ό καθηγητής Cousin, που βρισκόταν ως τότε στο Μιλάνο, έρχεται στη Βενετία για να συμβουλευτεί στη Βιβλιοθήκη μερικούς κώδικες του Πρόκλου.⁸ Επιστολή που μάς επιτρέπει να υποθέσουμε πως ως εκείνη την εποχή δεν είχε φτάσει στη Βενετία, ενώ στον τόμο 80 του Άρχείου Cousin, που επιγράφεται («Notes sur Proclus»), περιέχονται οι προσωπικές του σημειώσεις από την επισκεψή του στην Άμβροσιανή Βιβλιοθήκη στο Μιλάνο και στη Μαρκιανή Βιβλιοθήκη στη Βενετία.

Τά δύο αυτά στοιχεία μάς επιτρέπουν να προσδιορίσουμε όχι μόνο πως ως την 23η Σεπτεμβρίου του 1820 δεν είχε φτάσει στη Βενετία, αλλά πως, πιθανότατα, άρκέστηκε στο ύλικό που του προσέφεραν οι βιβλιοθήκες του Μιλάνου και τής Βενετίας. Με άλλα λόγια, μολοντι από την επι-

7. Βλ. Έμμαν. Γ. Πρωτοψάλτης, *Ίγνάτιος μητροπολίτης Ουγγροβλαχίας (1766-1828)*, I. Βιογραφία, Άθήνα 1959, σ. 150-164.

8. Την επιστολή έχει επισημάνει ή Άγαθή Νικοκάβουρα, «Έρευνα έργων και χειρογράφων του Άνδρέα Μουστοξύδη», *Θησαυρίσματα* 1 (1962), 93.

στολή του Κοραή προς τον Ροδοκανάκη φαίνεται πώς τὰ ἀρχικά σχέδια τοῦ Cousin ἦταν πολὺ πιὸ φιλόδοξα, ἤθελε νὰ ἐπισκεφθεῖ πολλές ἰταλικές πόλεις, τελικὰ ἀρκεστῆκε στὸ ὕλικό ποὺ τοῦ προσέφεραν οἱ βιβλιοθηκῆς τῶν δύο αὐτῶν ἰταλικῶν πόλεων, ὕλικό ποὺ συνέλεξε εἴτε ὁ ἴδιος προσωπικὰ εἴτε οἱ συνεργάτες του.⁹

Τὸ γεγονός αὐτὸ μπορεῖ, νομίζω, νὰ ἐρμηνεύσει τὸ γιατί τὰ πρωτότυπα τῶν τριῶν ἐπιστολῶν τοῦ Κοραή πρὸς τοὺς φίλους στὸ Λιβόρνο, τὸν Εὐστάθιο Μουσπινιώτη, τὸν Θωμὰ Σπανιωλάκη καὶ τὸν Μιχαήλ Ροδοκανάκη, βρίσκονται στὸ Ἀρχεῖο Cousin στὸ Παρίσι: δὲν τὰ χρησιμοποίησε, δὲν τὰ ἐπέδωσε στοὺς ἀποδέκτες τους καὶ γιὰ αὐτὸ ἔμειναν στὸ Ἀρχεῖο του. Πραγματικὰ σὲ ἕναν ἀπὸ τοὺς κώδικες ποὺ περιέχουν τὴν ἀλληλογραφία του, τὸν ἀρ. 223, σώζονται συσταχωμένες οἱ τρεῖς αὐτές ἐπιστολές τοῦ Κοραή.¹⁰ Ἐκεῖ τὶς ἐντόπισε ὁ Πολυχρόνης Ἐνεπεκίδης, τὶς δημοσίευσε σὲ δύο μελέτες του¹¹ καὶ ἐντάχτηκαν ἔκτοτε στὸ corpus τῆς «Ἀλληλογραφίας» τοῦ Κοραή ποὺ ἐπιμελήθηκε καὶ δημοσίευσε ὁ Ὀμιλος Μελέτης τοῦ Ἑλληνικοῦ Διαφωτισμοῦ.¹²

Στὸ Ἀρχεῖο ὅμως δὲν βρίσκεται καὶ ἡ ἐπιστολή τοῦ Κοραή μὲ τὴν

9. Βλ. γιὰ παράδειγμα τὴν ἐπιστολή τοῦ Ἀνδρέα Μουστοζύδη μὲ ἡμερομηνία 5 Νοεμβρίου 1820 ποὺ τοῦ στέλνει ἀπὸ τὸ Μιλάνο: «Mr Pelecassi et moi nous sommes occupés pendant ces derniers jours de la collation des manuscrits de Proclus. La collation d'un de ces manuscrits a été achevée ; mais pour les deux autres il nous a été impossible d'avancer au delà de la moitié, car Mr Pelecassi a été obligé de se rendre à Paris, et moi qui suis un pauvre nomade je m'en vais rester absent de Milan pendant deux semaines...». Ἡ ἐπιστολή σώζεται καὶ αὐτὴ στὸ Ἀρχεῖο τοῦ Cousin μὲ τὸν ταξινομικὸ ἀριθμὸ 3688 στὸν Cod. 240 καὶ τὸ κείμενό της ἔχει δημοσιευτεῖ ἀπὸ τὸν Πολυχρόνη Ἐνεπεκίδη, «Documents et nouvelles lettres inédites d'Adamantios Coray tirées des Bibliothèques et Archives européennes (Paris – Besançon – Amsterdam – Leyden – Vienne – Munich – Berlin)», *Jahrbuch der Österreichischen Byzantinischen Gesellschaft* 5 (1956), 121–122· τὸ χωρίο στὴ σ. 121.

10. Bibliothèque Victor Cousin à la Sorbonne, Cod. 223, μὲ τοὺς ταξινομικοὺς ἀριθμοὺς 1398, 1399, 1400.

11. Ἡ ἀπευθυνόμενη στὸν Μιχαήλ Ροδοκανάκη, στὴν ἀνακοίνωσή του στὸ Θ' Διεθνὲς Βυζαντινολογικὸ Συνέδριο, «Les sources manuscrites de l'histoire littéraire hellénique du début du 19e siècle conservées dans les archives de l'Europe centrale et occidentale», *Πεπραγμένα τοῦ Θ' Διεθνοῦς Βυζαντινολογικοῦ Συνεδρίου (Θεσσαλονίκη, 12–19 Ἀπριλίου 1953)*, τ. 2, Ἀθήνα 1956, σ. 379, ἐνῶ οἱ δύο ἐπόμενες στὴ μελέτη του «Documents et nouvelles lettres inédites...», 108.

12. Δημοσιεύονται καὶ οἱ τρεῖς στὸν τέταρτο τόμο τῆς «Ἀλληλογραφίας»: βλ. τὶς ἐπιμέρους παραπομπές πιὸ πάνω στὶς σημειώσεις 4, 5 καὶ 6.

ὅποια τὸν συνιστοῦσε στὸν Ἰγνάτιο· γιατί; Στὴν εὐλογία αὐτὴ ἀπορία δὲν μπορούμε, μὲ τὰ ὡς τώρα στοιχεῖα ποὺ διαθέτουμε, νὰ δώσουμε μιὰν ἀπάντησι. Διότι ἀκόμα καὶ ἂν ὑποθέσουμε πὼς ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ ἔφτασε, μὲ ὅποιοδήποτε τρόπο στὰ χέρια τοῦ ἀποδέκτη της, στὸ Ἄρχεῖο τοῦ Ἰγνατίου Οὐγγροβλαχίας ἔπρεπε νὰ βρῖσκεται. Στὸ Ἄρχεῖο του βέβαια — ἢ καλύτερα, σὲ τμῆμα τοῦ Ἀρχείου του — ποὺ ἀπόκειται σήμερα στὰ Γενικὰ Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους¹³ δὲν περιέχεται ἡ ἐπίμαχη ἐπιστολὴ. Ἡ ἀπουσία της ὡστόσο δὲν ἀποτελεῖ καὶ ἀκλόνητο τεκμήριο πὼς δὲν τὴν ἔλαβε ὁ Ἰγνάτιος, ἀφοῦ στὴν ἴδια ἀρχεῖακὴ μονάδα δὲν σώζεται οὔτε ἡ ἐπιστολὴ ποὺ ὁ Κοραῆς τοῦ ἔστειλε μὲ ἡμερομηνία 20 Ἰουλίου τοῦ 1825, τὸ κείμενο τῆς ὁποίας τὸ γνωρίζουμε ἀπὸ τὸ σχέδιο ποὺ κράτησε ὁ ἐπιστολογράφος καὶ τὸ ὁποῖο σώζεται στὰ κατάλοιπα Κοραῆ στὴ βιβλιοθήκη τῆς Χίου.¹⁴

Μένει, κατὰ συνέπεια, νὰ ἐντοπίσουμε, κάποτε, τοὺς δρόμους ποὺ ἀκολούθησε αὐτὸ τὸ κοραϊκὸ ἐπιστολικὸ κείμενο ἀπὸ τὸ Ἄρχεῖο τοῦ Cousin — ἢ ἐκεῖνο τοῦ Ἰγνατίου — ὡς νὰ φτάσει στὴν Ἁγία Πετρούπολη καὶ νὰ πλουτίσει τὴ συλλογὴ τοῦ Ρώσου βυζαντινολόγου Νικολάι Λιχτσέφ.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

13. Βλ. τίς σχετικὲς πληροφορίες στὸ Ἐμμαν. Γ. Πρωτοψάλτης, *Ἰγνάτιος μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας...*, σ. θ'.

14. Βλ. τὸ κείμενό της στὸν πέμπτο τόμο τῆς ἔκδοσης τῆς «Ἀλληλογραφίας» τοῦ Κοραῆ ἀπὸ τὸν ΟΜΕΔ, Ἀθήνα 1983, σ. 244-245.